

Samenwonen in je eentje

Het aantal mensen dat alleen woont, stijgt fors. Op demografen na lijkt niemand dit op te merken.

door Wilma de Cort

LEUVEN - Tabellen laten zien hoe hard het gaat: een op de drie huishoudens in Nederland is iemand die alleen woont. In steden ligt dit cijfer nog hoger: in Amsterdam staat op de helft van alle deurbellen niet meer dan één naam.

„Toch blijven de alleenwoners nog altijd onder de radar. Geen haan die ernaar kraait”, zegt de Vlaamse journaliste Nathalie Le Blanc. Voor haar boek *Solo*, dat vandaag in ons land uitkomt, heeft ze statistische gegevens verzameld, een reeks (internationale) deskundigen en tientallen alleenwoners geïnterviewd. Haar conclusie: in de 200.000 jaar dat we als soort ervaring hebben met samenleven, hebben nog nooit zo veel mensen alleen gewoond. In 1950 bijvoorbeeld was nog maar 16 procent van de huishoudens eenpersoons. Nu is dat 37 procent. De alleenwoners zijn in Nederland met bijna drie miljoen en in België met bijna twee miljoen.

Het percentage alleenwoners zal volgens het Centraal Bureau voor de Statistiek gestaag verder klimmen: in 2060 heeft bij 44 procent van de huishoudens iemand het

rijk alleen. „Je kunt ons dus moeilijk abnormaal noemen. Daarvoor zijn we met te veel”, zegt Le Blanc, die zelf ook alleen woont. Ze spreekt van een ‘sociale revolutie’. Toch blijft de samenleving zo ingericht alsof het ‘steeds zeldzamer wordende klassieke gezin haar hoeksteen is’, zegt ze. Ze vindt het tijd om alleen wonen ‘niet meer als uitzonderlijk of abnormaal te zien, maar als een van de manieren om een goed en aangenaam leven te leiden’.

De term ‘alleenwoner’ heeft Le Blanc zelf bedacht. ‘Vrijgezel’ of ‘single’ dekt de lading niet, stelt ze, want velen hebben wel degelijk een vriend of vriendin. ‘Single’ past niet als je het over 80-plussers hebt. ‘Alleenstaanden’ klinkt haar te muf en ‘eenpersoonshuishoudens’ te zakelijk. Le Blanc concludeert dat alleen wonen zelden een bewuste keuze is. Bij de meesten gebeurt het volgens haar een beetje per ongeluk, maar nu het zo is, zijn ze best tevreden met hun situatie. Bijna allemaal willen ze graag een relatie en kennen ze moeilijke momenten, ‘maar het beeld van eindeloze eenzaamheid en intense zieligheid klopt niet’, aldus Le Blanc. „De grote meerderheid van de al-

leenwoners is tevreden met het leven dat ze leiden. Dit is goed nieuws, want in de toekomst zal bijna iedereen een tijdje alleen wonen: voor je gaat samenwonen of trouwt, na je scheiding, omdat je bewust voor een leven als alleenwoner kiest of als je partner overlijdt.”

Dat er zo veel alleenwoners zijn, is volgens haar eerder een sociale verandering dan een sociaal probleem. Toch blijven volgens Le Blanc zelfs wetenschappers han-

■ Alleenwoners vinden hun sociale leven buitenshuis. Bijvoorbeeld in restaurants met lange tafels of hier in de Coffee Company in Amsterdam achter hun laptops. foto Jan Everhard/HH

gen in oude beelden, bijvoorbeeld dat alleen wonen tegennatuurlijk zou zijn.

Alleen wonen, aldus Le Blanc, betekent niet dat je niet verbonden bent. Juist de alleenwoner investeert – ook uit noodzaak – in contacten.

Nederland staat zevende op de wereldranglijst met alleenwoners.

Duitsland heeft er nog iets meer en Zweden is volgens Le Blanc ‘wereldkampioen, met 49 procent van de huishoudens’.

Hoe zuidelijker in Europa, des te minder huishoudens van één persoon.

Morgen in de bijlage Spectrum een interview met Nathalie Le Blanc.